

Shedunul kegyelmére,
hát nem volt még elég?
Oly csonka ma a Hold.
Talán a haldoklás
elsöpri a szokványos álarcokat.

A vészkiárat jön el énhozzám.
A régi pletykák úgy terjednek,
akár a bozóttűz.
Az utolsó simítások,
valami nem stimmel.

Az elvakult hit – Szentséges Trake! –
a bolondoknak való.
Ha lehet kérni, a melodramát
inkább hagyjuk.
A lyukból hullámokban árad a jeges hideg.

Kérdés kérdés hátán.
Dögevő madarak.
Keresnem kell egy
megfelelő nyílást.
Mintha kicsavarodnának a szavak.

Leláncoló ígék,
ezúttal a csomag fölött.
Hihetetlen erő öleli
körbe a tárgyat.
Dessembrae óvjon! – üvölt a fájdalom.

Azt mondják,
volt egy olyan kultúra,
amelyben a kivégzendőket a mocsárba fojtották.
Nem is csoda.
A halálnak köztudottan pocsék az ízlése.

Egy pörgő érme.
Hallom, hogy valahol
pörög egy érme.
A probléma megoldva.
Nerusse áldása rajtad!

A szél pedig felszárítja majd a könnyeket.
Ezek a szerencsétlen állatok úgy néznek ki,
mintha kifordították volna őket.
Hatalmas repedés a levegőben.
A szakadás kitágul.

Volt egyáltalán egy olyan gondolatom is,
melyet a sajátomnak mondhatok?
Gedderone ezer szirmára, nem!
És lehet,
hogy ma meghal egy isten.

Úgy látszik, ez a káosz kora.
Valami lóg a levegőben.
Ritka, mint a sárkánytej.
Csak egy választásom marad.
Esély.